

- e) górnik I stopnia,
górnik II stopnia,
górnik III stopnia,
f) aspirant górniczy I stopnia,
aspirant górniczy II stopnia,
aspirant górniczy III stopnia,
oraz ustalić i wprowadzić specjalne odznaki dla każdego z tych stopni.

5. Niezależnie od uroczystego tradycyjnego stroju górniczego, wprowadzić służbową odzież górniczą, na której winny być noszone odznaki stopni służbowych. Odznaki te winny być noszone również i na uroczystym tradycyjnym stroju górniczym.

6. Wprowadzić tytuł „Zasłużony Górnik Polski Ludowej”. Tytuł ten nadawać będzie Minister Górnictwa i Energetyki najbardziej zasłużonym przodownikom pracy spośród górników i nadgórników, posiadających co najmniej pięcioletni okres pracy pod ziemią. Ustalić specjalną odznakę dla osób nagrodzonych tytułem „Zasłużonego Górnika Polskiego Ludowego”.

„Zasłużonym Górnikiem Polskiego Ludowego” wydawać bezpłatnie uroczysty tradycyjny strój górniczy, wraz z odznaką.

7. Niezależnie od postanowień punktu 2-go nagradzać pracowników górnictwa węglowego, którzy przepracowali nienagannie i nieprzerwanie co najmniej 25 lat w górnictwie węglowym, specjalną brązową odznaką honorową, dyplomem honorowym i pamiątkowym zegarkiem, a tych, którzy przepracowali co najmniej lat 35 — dodatkowo srebrną odznaką honorową.

III. W zakresie opieki socjalnej i zdrowotnej oraz praw emerytalnych.

1. Podwyższyć świadczenia kopalń węgla na pomoce naukowe dla uczyszczających do pierwszych siedmiu klas szkoły podstawowej dzieci pracowników zatrudnionych pod ziemią do 1.500 zł. jednorazowo rocznie przy rozpoczęciu roku szkolnego.

2. Zwiększyć zasiłek wypłacany pracownikom przemysłu węglowego przez instytucje ubezpieczenia społecznego w okresie czasowej niezdolności do pracy, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem pod ziemią, począwszy od 6 dnia niezdolności do pracy, z 70% na 100%, a zasiłek domowy z 50% na 70%.

3. Zapewnić od dnia 1 stycznia 1951 r. pracownikom kopalni węgla pracującym pod ziemią takie uprzywilejowanie przy wymiarze rent i pensji, aby łączne zaopatrzenie, ustalone w zależności od ilości lat pracy pod ziemią 1 stopnia utraty zdolności do pracy doprowadzone zostało przy maksymalnym wymiarze do 60% przeciętnego zarobku.

4. Ustalić, począwszy od dnia 1 stycznia 1951 r., że pracownik zatrudniony pod ziemią uzyskuje prawo do najwyższego wymiaru renty i pensji, obliczonej według zasad pkt. 2 z chwilą osiągnięcia 55 roku życia i co najmniej 25 lat pracy pod ziemią, niezależnie od stopnia utraty zdolności zawodowej lub zarobkowej.

5. Ujednolicić ubezpieczenie na wypadek trwałej niezdolności do pracy zawodowej i zarobkowej osób zatrudnionych w górnictwie węglowym.

6. Ustalić, że pracownicy górnictwa węglowego zachowują pełne prawo do należnej im renty i pensji również i wówczas, gdy nadal pracują zarobkowo.

IV. W zakresie wypoczynku.

1. Zatwierdzając dotychczasowe postanowienia o urlopach dla górników, zwiększyć dla rękaczy i ładowczy począwszy od 1 stycznia 1950 r. okres corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego, po przepracowaniu nieprzerwanie na tej samej kopalni co najmniej jednego roku pod ziemią, do 21 dni kalendarzowych, płatnych jak dni robocze.

2. Zapewnić pracującym pod ziemią, po nienagannym i nieprzerwanym przepracowaniu 3 lat, prawo otrzymania raz na rok bezpłatnie na koszt kopalni biletu kolejowego dla pracownika i jednego członka rodziny w dowolnie obranym kierunku, tam i z powrotem.

V. Przepisy ogólne i końcowe.

1. Ustalić, że okresy pracy wymagane dla uzyskania przywilejów określonych w niniejszej uchwale liczone będą od dnia uruchomienia zakładów pracy przemysłu węglowego po ustaniu działań wojennych w 1945 roku. Jednakże uznane będą przepracowane na obszarze Państwa Polskiego również przed dniem ustania działań wojennych w 1945 r. — lata pracy w górnictwie węglowym przy stosowaniu przywilejów, określonych w pkt. II 7, lata pracy pod ziemią, przy stosowaniu przywilejów określonych w pkt. III 3 i 4.

2. Ustalić, że przeniesienie pracownika w drodze służbowej z jednego zakładu pracy górnictwa węglowego do innego zakładu pracy górnictwa węglowego nie powoduje utraty ciągłości pracy, wymaganej niniejszą uchwałą.

3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1176.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

w sprawie zasiłków pogrzebowych dla rodzin zmarłych górników.

Celem przyjęcia z pomocą rodzinom zmarłych górników przemysłu węglowego Rada Ministrów postanawia:

1. Podwyższyć jednorazowy zasiłek wypłacany przez kopalnię rodzinie pracownika zmarłego na skutek nieszczęśliwego wypadku pod ziemią z 3-ch miesięcznego ostatniego pełnego zarobku na 6-cio miesięczny ostatni pełny zarobek zmarłego.

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1177.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

w sprawie nadania statutu Bankowi Inwestycyjnemu.

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Bankowi Inwestycyjnemu statut stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie nadania statutu Bankowi Inwestycyjnemu (poz. 1177).

STATUT BANKU INWESTYCYJNEGO

Nazwa, charakter prawny i siedziba.

§ 1. 1. Bank Inwestycyjny powołany do życia na mocy art. 5 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) zwany w dalszych przepisach niniejszego statutu „Bankiem” jest bankiem państwowym.

2. Bank ma prawo używania pieczęci z godłem państwowym i napisem „Bank Inwestycyjny”.

§ 2. Bank podlega Ministrowi Skarbu.

§ 3. 1. Bank jest osobą prawną prawa publicznego.

2. Bank nie podlega wpisowi do rejestru handlowego.

3. Bank ma prawo do samoistnego zastępstwa prawnego. Minister Skarbu może jednak w drodze zarządzenia zlecić Prokuratorowi Generalnemu R. P. zastępstwo sądowe Banku w niektórych lub we wszystkich sprawach.

§ 4. 1. Siedzibą Banku jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Działalność Banku rozciąga się na obszar całego Państwa.

§ 5. 1. Minister Skarbu na wniosek Dyrekcji Banku:

a) zarządza otwieranie i zwijanie oddziałów i ekspozytur Banku oraz ustala ich siedziby,

b) ustala strukturę organizacyjną Banku oraz etaty stanowisk.

2. Terytorialny i rzeczowy zakres działania oddziałów i ekspozytur ustali regulamin wydany przez Dyrekcję Banku.

Fundusze własne i majątek Banku.

§ 6. 1. Fundusze własne Banku składają się z:

a) funduszu zakładowego,

b) funduszu rezerwowego,

c) innych funduszy o specjalnym przeznaczeniu.

2. Fundusze własne Banku tworzy się na zasadach systemu finansowego banków.

§ 7. 1. W ramach planu inwestycyjnego Bank ma prawo nabywać majątek nieruchomy oraz budować domy na własny użytek Banku lub na mieszkania dla swych pracowników.

2. Zbywanie i obciążanie majątku nieruchomego wymaga zgody Ministra Skarbu.

Zadania i czynności Banku.

§ 8. 1. Zadaniem Banku jest:

- a) koncentrowanie środków przeznaczonych do finansowania inwestycji i administrowanie tymi środkami;
- b) finansowanie inwestycji z państwowego planu inwestycyjnego;
- c) udzielanie kredytu średnio i długoterminowego w ramach państwowych planów inwestycyjnych lub kredytów zleconych z akcji rządowych;
- d) zaopatrywanie w środki obrotowe przedsiębiorstw budowlanych, budowlano-montażowych i innych związanych z wykonywaniem robót inwestycyjnych—z wyjątkiem budownictwa wiejskiego oraz kontrola ich działalności gospodarczo-finansowej;
- e) kontrola finansowa, gospodarcza i techniczna—wykonania inwestycji zleconych Bankowi do finansowania;
- f) kontrola nad finansowaniem inwestycji, przekazanych do realizacji innym bankom;
- g) administracja funduszami powierzonymi Bankowi przez Ministra Skarbu w trybie art. 17 dekretu o reformie bankowej lub na podstawie odrębnych przepisów;
- h) opracowywanie sprawozdań periodycznych z finansowania i kontroli wykonania państwowych planów inwestycyjnych.

2. Poza wymienionymi w ust. 1 Bank obowiązany jest podejmować inne zadania, wynikające z obowiązujących przepisów prawnych.

§ 9. Bank ma prawo emitowania obligacji na warunkach określonych przez Ministra Skarbu.

§ 10. Bank uprawniony jest do wykonywania czynności bankowych potrzebnych do wypełniania jego zadań.

Władze.

§ 11. 1. Na czele Banku stoi Dyrekcja, składająca się z Naczelnego Dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz podległych mu czterech członków Dyrekcji.

2. Naczelnego Dyrektora powołuje i odwołuje Rada Ministrów uchwałą powziętą na wniosek Ministra Skarbu.

3. Pozostałych członków Dyrekcji, wśród nich zastępcę Naczelnego Dyrektora, mianuje i odwołuje Minister Skarbu na wniosek Naczelnego Dyrektora.

§ 12. Dyrekcja pełni swe czynności zgodnie z obowiązującymi przepisami, niniejszym statutem i regulaminem oraz jest odpowiedzialna za prowadzenie spraw Banku.

§ 13. Naczelnego Dyrektora i pozostali członkowie Dyrekcji pobierają z funduszy Banku wynagrodzenie w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu.

§ 14. 1. Naczelnego Dyrektora, jego zastępcę i członkowie Dyrekcji Banku nie mogą być jednocześnie:

- a) pracownikami państwowymi lub funkcjonariuszami samorządu terytorialnego,
- b) pracownikami przedsiębiorstw przemysłowych lub handlowych.

2. W przypadkach wyjątkowych może Minister Skarbu wyrazić zgodę na łączenie stanowiska Naczelnego Dyrektora, jego zastępcy lub członka Dyrekcji ze stanowiskami wymienionymi w pkt. a) ustępu poprzedzającego.

§ 15. 1. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu Banku wymagane jest współdziałanie dwóch osób wchodzących w skład Dyrekcji bądź jednej z tych osób łącznie z pełnomocnikiem w granicach jego pełnomocnictwa, bądź też dwóch pełnomocników łącznie w granicach ich pełnomocnictw. Oświadczenia w przedmiocie powołania i odwołania pełnomocników podpisuje Naczelnego Dyrektora z drugim członkiem Dyrekcji.

2. Imiona i nazwiska osób uprawnionych do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu Banku oraz wszelkie ograniczenia tych uprawnień będą podawane do publicznej wiadomości przez wywieszanie podpisane przez Naczelnego Dyrektora listy tych osób i wzorów ich podpisów w biurze Dyrekcji Banku. Wyciągi z tej listy opatrzone podpisem Naczelnego Dyrektora lub jego zastępcy mają moc dowodową dokumentów publicznych i będą wywieszane w lokalach Banku w miejscu przeznaczonym dla załatwiania klientów.

3. W obrocie międzybankowym krajowym mogą być używane pieczęcie zamiast podpisów. Zakres i sposób używania pieczęci ustala Minister Skarbu.

Budżet, sprawozdawczość i rachunkowość.

§ 16. 1. Rokiem operacyjnym i administracyjnym Banku jest rok kalendarzowy.

2. Bank sporządza corocznie i przedstawia Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia preliminarz budżetowy w terminie ustalonym przez Ministra Skarbu.

§ 17. Bank sporządza na każdy rok operacyjny zamknięcia rachunkowe oraz bilans wraz z rachunkiem strat i zysków i przed upływem pierwszego kwartału nowego roku operacyjnego przedstawia je Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia.

§ 18. 1. Bank sporządza sprawozdawczość z zakresu swego działania.

2. Rodzaj i zakres tej sprawozdawczości zostanie określony oddzielnym zarządzeniem Ministra Skarbu.

Nadzór.

§ 19. Nadzór nad Bankiem, w szczególności czynności rewizyjne, ich zakres i warunki, normują odrębne zarządzenia Ministra Skarbu.

Szczególne uprawnienia Banku.

§ 20. 1. Księgi Banku i inne zapiski, wchodzące w skład księgowości Banku, oraz wyciągi z ksiąg i zapisków, uwierzytelnione przez Bank i zaopatrzone okrągłą pieczęcią Banku z godłem państwowym, jak również w ten sposób wystawione przez Bank oświadczenia na piśmie, zawierające zobowiązania, zwolnienia od zobowiązań oraz pokwitowania z odbioru należności, mają moc dowodową dokumentów publicznych.

2. Dokumenty, w ten sam sposób przez Bank wystawione i stwierdzające zobowiązania dłużnika, z oświadczeniem Banku, że oparte na nich rozszczenia są wykonalne i prawnie doirzaże do egzekucji, mają moc prawna tytułów egzekucyjnych. Klauzulę wykonalności nadaje tym tytułom właściwy sąd grodzki według przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

1178.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1949 r.

w sprawie nadania statutu Bankowi Komunalnemu.

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu u c h w a ł a , co następuje:

§ 1. Nadaje się Bankowi Komunalnemu statut stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie nadania statutu Bankowi Komunalnemu (poz. 1178).

STATUT BANKU KOMUNALNEGO

Nazwa, charakter prawny i siedziba.

§ 1. 1. Bank Komunalny powołany do życia na mocy art. 6 pkt. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) zwany w dalszych przepisach niniejszego statutu „Bankiem” jest bankiem państwowym.

2. Bank ma prawo używania pieczęci z godłem państwowym i napisem: „Bank Komunalny”.

§ 2. Bank podlega Ministrowi Skarbu.

§ 3. 1. Bank jest osobą prawną prawa publicznego.

2. Bank nie podlega wpisowi do rejestru handlowego.

3. Bank ma prawo do samodzielnego zastępstwa prawnego. Minister Skarbu może jednak w drodze zarządzenia zlecić Prokuratorii Generalnej R. P. zastępstwo sądowe Banku w niektórych lub we wszystkich sprawach.

§ 4. 1. Siedzibą Banku jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Działalność Banku rozciąga się na obszar całego Państwa.

§ 5. 1. Minister Skarbu na wniosek dyrekcji Banku:

- a) zarządza otwieranie i związanie oddziałów i ekspozytur Banku oraz ustala ich siedziby,
- b) ustala strukturę organizacyjną Banku oraz etaty stanowisk.

2. Terytorialny i rzeczowy zakres działania oddziałów i ekspozytur ustala regulamin wydany przez Dyrekcję Banku.

Fundusze własne i majątek Banku.

§ 6. 1. Fundusze własne Banku składają się z:

- a) funduszu zakładowego,
 - b) funduszu rezerwowego,
 - c) innych funduszy o specjalnym przeznaczeniu.
2. Fundusze własne Banku tworzy się na zasadach systemu finansowego banków.